

23.6.2015

לכבוד

מר ניר ברקת
ראש העיר ירושלים

שלום רב,

בהתאם לדיני עיריות אני מודיע לך על התפטרותי מתפקיד חבר מועצת העיר ירושלים.

**כהונתי תפסק ב-25.6.2015 ומר איתי גוטלר ימלא את תפקידי כחבר מועצה מטעם רשימת
מרצ-עבודה.**

**אבקשך להודיע בישיבת המועצה שתתקיים ב-30.6.2015 על התפטרותי, כמו כן אבקשך להכריז
בישיבה זו על מינויו של מר איתי גוטלר ולהשביעו כחבר מועצה מן המניין.**

**במקביל, הריני מודיע שחברת המועצה ד"ר לורה ורטון תמלא את מקומי כיו"ר וועדת הביקורת
ויו"ר סיעת מרצ-עבודה. חלוקת התפקידים החדשה של מרצ-עבודה בין ד"ר לורה ורטון ומר
איתי גוטלר מצורפת בנספח למכתב זה. אבקשך לאשר את חלוקת התפקידים במועצה
(30.6.2015).**

בימים אלה, בתום 17 שנות פעילות כחבר מועצת העיר, בעיקר באופוזיציה אך גם כחבר קואליציה,
חבר פעיל בוועדות העירייה, סגן ראש העיר, מחזיק תיק תרבות וחינוך במזרח העיר, אני שואל את
עצמי: מה הייתי עושה אילו הייתי היום מתחיל הכל מחדש?

והתשובה ברורה לי: הייתי עושה אותו הדבר, רק שביותר חוכמה, ידע ועוצמה.

הייתי בוחר באותה דרך קשה בה הלכתי. גם אם לא תמיד הצלחתי להשיג את כל מה שרציתי עבור
העיר, הדרך שבחרתי הייתה דרך של עקרונות, אמינות וקשר חם וישיר עם התושבים, למענם ולמען
העיר.

הדרך הארוכה והמתגרת הזו הובילה אותי וחצתה ארבע קדנציות. היה לי הכבוד להיבחר ולשרת
את תושבי העיר תחת שלושה ראשי ערים שונים בעלי השקפות שונות, גם בינם ובין עצמם ובטח מזו
שלי. חזון ירושלים שלי היה שונה משלהם - ועל כך נאבקתי. אפשר להגיד עלי הרבה דברים, אך על
דבר אחד אני מניח שיסיכמו כולם - לא שתקתי.

לא שתקתי כי רציתי ירושלים יותר שוויונית בה המשאבים מתחלקים באופן שווה בין המגזרים
ובהתאם לצרכי הסקטורים השונים בעיר. אני חושב שהגעתי לכמה הישגים והצלחות, אך הפערים
נשארו ואף גדלו. אנא, חברים, תפעלו למען ירושלים יותר שוויונית וצודקת!

רציתי ירושלים יותר שקופה ומחוברת לציבור. וזאת בניגוד למצב הקיים בו התושבים אינם מעורבים
בצורה כנה בתהליכים ובהחלטות העירייה והוועדות הפכו להיות מס שפתיים.

רציתי לשנות את תרבות הארגון, מארגון בירוקראטי ולא יעיל בו העובדים פוחדים לשרת את הציבור
- כולל חברי המועצה - לארגון דינמי, יעיל ומקצועי. רציתי ארגון שבו התושב עומד במרכז ולא
העירייה עצמה.

רציתי סדר עדיפויות ברור; פחות התמקדות בפרויקטים מגלומניים, יותר השקעה בפרויקטים צנועים
בכל רחבי השכונות בעיר, כולל בפריפריה ובמזרח. לצערי ראשי העיר כאילו שכחו שירושלים היא
העיר השניה הכי ענייה בארץ וכזאת אני מאמין שחלוקת המשאבים חייבת להיעשות בהתאם
וברגישות לכל האוכלוסייה.

רציתי יותר מעורבות וגיוון בוועדות ובתאגידי העירייה. דרשתי ייצוג הולם ושוויוני של נשים, ערבים ואוכלוסיות מוחלשות נוספות. כשהבנתי שהעירייה מתעלמת מהחוק ומסרבת להקשיב פניתי לבית המשפט, זכיתי לתמיכתו ובכל זאת - המצב נשאר כפי שהוא.

רציתי לעצור את תהליך ההגירה השלילית מהעיר, בעיקר של הציבור הפלורליסטי הצעיר. האמנתי שעלינו להשקיע יותר בבנייה שמיועדת לזוגות צעירים ופיתוח התעסוקה, ולא בבניית דירות רפאים לתושבי חוץ. מדיניות התכנון לא התבססה על צרכי תושבי העיר, אלא על מדיניות פוליטית שגוייה שנובעת מפחד דמוגרפי: בנייה מעבר לקו הירוק, בנייה על שטחים ירוקים ופגיעה בשימור.

בהזדמנות זאת אני רוצה להודות לך על כך שבקדנציה הקודמת מינית אותי למחזיק תיק התרבות. האחריות ועשייה בתחום הביאה לי סיפוק רב. השקעתי מאמצים רבים, עבדתי קשה ואני יכול לומר בגאווה שאני מרגיש שתרמתי לא מעט לשיקום ופיתוח תחום התרבות והאומנות בעיר. התערבותי ניתנת לראות בתחומים ובמקומות רבים כגון: "בית מזי"א", "ביה"ס "ניסן נתיב", "בית הנסן", "התחנה הראשונה", מתחם "מנורה" (שכעת יצא לדרך), תיאטרון "מיקרו", הסטודיו לאומנות ב"טדי", יריד "בצלאל" ועוד הרבה... עבדתי מקרוב עם תאגידי התרבות והאומנות: "אריאל", "הורה", "פמ"י", אבל גם פה לא שתקתי כאשר רצו לפגוע באומנים ב"חוצות היוצר".

בכהונתי דאגתי להגדלת תקציב התרבות והאומנות תוך פיתוח קריטריונים למוסדות. כמו כן הקפדתי על עבודה רציפה עם כל האגפים - הן בזמן חגים ופסטיבלים והן ביום יום.

בנוסף, ברצוני להודות לך על כך שקיבלת את בקשתי להחזיק בתיק החינוך במזרח העיר.

גם בתחום אחריות זה הרגשתי שהשקעתי רבות ותרמתי את חלקי, והיו לי כמה הישגים בתחום: בנייה והשקעה מבנים עבור בתי ספר, הקמת ספריות, אולם רב - תחליטי ותוספת תקציב כללית. אם זאת, חשוב להדגיש שזה עדיין לא מספיק וכיום במזרח העיר חסרות כ - 1000 כתות. כמו כן, חבל לי שבמשך 6 שנים לא קיבלת את בקשתי להקים אגף חינוך במזרח העיר, אך זאת אושר והתממש לאחרונה - ועל כך אני אומר תודה! כולי תקווה שזה יהיה צעד בדרך לצמצום הפערים החינוכיים הגדולים בין מערב למזרח ומאחל לדורות הבאים שימשיכו לפעול למען שוויון.

כחבר אופוזיציה, ראיתי בתפקיד יו"ר וועדת הביקורת חשיבות ואחריות רבה. במהלך כהונתי בתפקיד השתדלתי להתנהגות ממלכתית לטובת העירייה, המועצה וכמובן - עבור התושבים. ניסיתי להוציא כמה שיותר מסקנות ולנסות להדריך איך לתקן את הליקויים שהמבקרים העלו. טיפוליות ביותר ממאה דוחות, רובם ככולם, אושרו ע"י שלושת ראשי הערים והמליאה ורק ארבעה נדחו. טוהר המידות תמיד עמד מול עיניי, וכאשר נוצרו מצבים בהם לא הצלחתי להביא לטיהור מבפנים, נאלצתי לפנות לבתי משפט.

בתפקידי כחבר מועצה ויו"ר האופוזיציה, פעלתי מתוך תחושת שליחות והשקעתי את מלוא מרצי - העליתי עשרות הצעות לסדר ומאות שאילתות. חבל לי על כך שעל פי רוב ראשי הערים לא נהגו להתייחס להצעות לסדר והשאילתות הללו בכובד ראש. ברמה האישית, חבל לי שדווקא בתקופתך, לאחר שיצא לנו לעבוד יחד, לא הצלחת באמת להקשיב לתוכן ולא משנה אם השאלות היו ענייניות או לא, חשובות או לא, דנת אותן לדחייה מראש ללא מחשבה ורגישות. עם זאת, מבלי להיכנס למניעך, אני יכול ואף גאה לומר, שלא פעם, זמן מה לאחר הדחיה היית רואה שיש אמת וחשיבות בחלק מן ההצעות ולבסוף פעלת כפי שביקשתי. להזכירך דוגמה מן הישיבה האחרונה: ההצעה לסדר שלי בעניין גלריית "ברבור"; ביקשתי להשאיר אותה במקומה ולמצוא מקום אחר לגן הילדים. ההצעה הורדה מסדר היום אבל אחרי יומיים בוצעה בשטח.

בהקשר האחרון, אולי כעת תוכל לקבל ממני ביקורת בונה ומעט אישית; אני ממליץ לך בחום לפעול לשינוי האווירה בישיבות המועצה. אם תצליח לשנות את דו שיח החירשים (כפי שזה כעת) לדו שיח חברים - העיר תרויח יותר. כל אחד מחברי המועצה יכול לתרום יותר - אם רק תאפשר זאת.

לסיכום,

היה לי הכבוד הגדול לשרת את ירושלים 17 שנים. אני יודע שלרוב הייתי במיעוט, אבל אל תשכחו שלא תמיד הרוב צודק, ואם יש הצדקה לרוב, זה בגלל שהמיעוט קיים.

אני מאמין שאת עבודתי לאורך השנים ישפוט הציבור, ובהזדמנות זאת אחשוף סוד קטן: כששואלים אותי מאיין יש לי הכוח להמשיך ומאיפה האנרגיות? תשובתי תמיד: מתגובות הציבור והקשר החם

עמו. ההערכה הגדולה שזכיתי לה כשליח ציבור, לא רק מאלו שהצביעו לי, אלא מכלל האוכלוסיות, זה מה שנתן לי את הכוח להמשיך כל השנים ולא להתעייף. אפילו היום, כשכבר חציתי את גיל שבעים, אני מרגיש שיש לי עוד הרבה מה לתת, אך זהו גם הזמן לתת לדורות הבאים, הטריים, את המושכות והאחריות.

זה המקום לציין שאני סמוך ובטוח שד"ר לורה ורטון ומר איתי גוטלר, ידעו לא רק למלא את תפקידי אלא ירחיבו את האופקים וההישגים בדרך שבה הלכתי ואני מאחל להם המון בהצלחה.

ובאשר לעיר: ירושלים היא עיר שעתידה נמצא בסימן שאלה.

ירושלים היא עיר מורכבת ומלאה קונפליקטים. במרכז הקונפליקט עומדת בעיית שני העמים. קונפליקט זה נובע מהסכסוך הישראלי פלסטיני, אך אני מאמין שכפי שירושלים יכולה להיות מרכז הבעיה, כך היא יכולה להיות גם מרכז הפתרון, שכבר ידוע לכולם: ירושלים תהיה בירה לשתי המדינות, לשני העמים – ישראל ופלסטין. השכונות היהודיות יהיו בריבונות מדינת ישראל, והשכונות בהן יש רוב פלסטיני יהיו בריבונות המדינה הפלסטינית העתידית לקום. לצד זה, עד שתקום המדינה הפלסטינית ותכיל את הריבון שלה על מזרח העיר, עלינו להתייחס לתושבי ירושלים המזרחית, הפלסטינאים, כתושבים שווים זכויות ולבנות יחסי אמון שיכשירו את הקרקע ויובילו לשכונות טובה בעתיד.

קונפליקט נוסף שמאיים על ירושלים הוא זה שבין האוכלוסייה הפלורליסטית לבין החרדית.

אנו חייבים לדעת לכבד אחד את השני ולאפשר חיי שגשוג תרבותיים ורוחניים לשני הצדדים. אני יודע שאנשים יכולים לחשוב ולטעות ש"מלחמותיי" בכפייה הדתית נבעו משנאה, אך זוהי טעות ושגיאה חמורה, יעידו על כך חבריי החרדים במועצה ומחוצה לה, ויותר מכך – הדלת שלי תמיד הייתה פתוחה גם לציבור החרדי, שהשתמש בה לא פעם זכה לאוזן קשבת ועזרה.

מאבקי חסר הפשרות היה עבור "חיה ותן לחיות", דווקא מתוך אמונה שניתן לחיות יחד, לא אחד בתוך השני, אלא זה לצד זה. כל שכונה והאופי שלה, יחד יוצרות תלכיד ייחודי של ירושלים רוחנית, תרבותית, חופשית, שמשאירה את בניה בעיר, מכבדת ומתגאה בהיסטוריה ובמורשת, אך חיה את ההווה וצופה אל העתיד!

דבר אחרון, מאז הודעתי על כוונתי לפרוש, אנשים לא מפסיקים לשאול אותי: מה תעשה עכשיו אחרי כל השנים הללו במועצת העיר? אז באמת שיש לי כל מיני תכניות ומחשבות, אך הדבר היחידי שכתוב לי ביומן, החל ממחר ועד הסוף, זה "ירושלים".

אני שמח שנפל בחלקי הכבוד הגדול לשרת, לשמור, לעבוד עבור העיר הכי מסובכת ומדהימה בעולם. מאחל לך, ראש העיר, למועצה, לעירייה ובעיקר לתושבים – בהצלחה.

בכבוד רב,
יוסף פפה אללו